

Το Άγιο Πνεύμα και η διδασκαλία του Χριστού

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Το Άγιο Πνεύμα είναι μία από τις τρεις υποστάσεις ή πρόσωπα της Αγίας Τριάδας, δηλαδή του ενός και μοναδικού Θεού, ομοούσιο (δηλαδή μοιράζεται την ίδια ουσία-ύπαρξη) με τον Πατέρα και τον Υιό. Επομένως το Άγιο Πνεύμα είναι Θεός, που «συμπροσκυνείται και συνδοξάζεται» με τον Πατέρα και τον Υιό.

Η εορτή του Αγίου Πνεύματος είναι κινητή. Εορτάζεται πάντοτε ημέρα Δευτέρα, 7 εβδομάδες μετά το Πάσχα και είναι η επόμενη ημέρα από την Κυριακή της Πεντηκοστής.

Το Άγιο Πνεύμα «εκπορεύεται αϊδίως εκ του Πατρός», και αποστέλλεται από τον Υιό, κατά Θεία οικονομία, στον κόσμο τελειώνοντας το έργο της απολυτρώσεως, όπως ρητά αναφέρεται στο Ιωάννη 15,26. Σύμφωνα με την Ορθόδοξη Εκκλησία, μόνο «ο Πατήρ αιτία εστί...του Πνεύματος», και όχι και ο Υιός, όπως δογματίσαν οι Ρωμαιοκαθολικοί με το Φιλιόκβε (Filioque).

Από τη διδασκαλία του Χριστού προέρχεται και το δόγμα ότι το Άγιον Πνεύμα είναι η τρίτη υπόσταση της Αγίας Τριάδας, η οποία συμπληρώνει την έννοια του ενός Θεού. Ο Χριστός είπε: «μαθητεύσατε πάντα τα έθνη, βαπτίζοντες αυτά εις το όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος», παρουσιάζοντας τα τρία πρόσωπα όμοια και αδιαίρετα ως προς το έργο της σωτηρίας του ανθρώπου.

Το Άγιο Πνεύμα έχει την αιτιατή αρχή του στον Πατέρα, με διαφορετικό τρόπο απ' ότι ο Υιός. Έτσι ο Υιός γεννάται προαιωνίως από τον Πατέρα, ενώ το Άγιο Πνεύμα

εκπορεύεται προαιωνίως από τον Πατέρα. Αυτά αποτελούν και τα λεγόμενα υποστατικά ιδιώματα τους, δηλαδή οι μη κοινές ιδιότητες που έχουν οι υποστάσεις της Τριάδας.

Στις επιστολές του Αποστόλου Παύλου, το Άγιο Πνεύμα παρουσιάζεται να ερευνά τα βάθη του Θεού, να διαιρεί και να ενεργεί τα χαρίσματα στα μέλη της Εκκλησίας, να κατοικεί μέσα μας έχοντας ως ναό το σώμα μας, να μας αναγεννά και να μιλά μέσω των προφητών και των θεόπνευστων ανδρών.

Η διδασκαλία περί του Αγίου Πνεύματος κηρύχτηκε από την Εκκλησία από τα αποστολικά ακόμα έτη, αλλά έλαβε οριστική διατύπωση κατά την εποχή της Α΄ και Β΄ Οικουμενικής Συνόδου, όταν και είχαν ανακύψει οι αμφισβητήσεις περί της Θεότητας του Αγίου Πνεύματος, υπό των πνευματομάχων, ιδίως δε των Ανομοίων και των Μακεδονιανών.

ΠΗΓΗ dogma.gr